

ת"פ 49831/07/12 - מדינת ישראל נגד טימורבק רחמטולייב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

20 אוקטובר 2014

ת"פ 49831-07-12 מדינת ישראל נ' רחמטולייב

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: טימורבק רחמטולייב

נוכחים:

בא-כוח המאשימה - עו"ד אביב בר-אור

בא-כוח הנאשם - עו"ד שקלאר

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כמבוקש.

ניתנה והודעה היום כ"ו תשרי תשע"ה, 20/10/2014 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, כמפורט בהכרעת הדין, במסגרת הסדר טיעון. בגדר הסדר הטיעון תוקן כתב האישום לקולא מבחינת עובדות והוראות.

עמוד 1

עיון בכתב האישום בנוסחו המתוקן מצייר תמונה שהיא עגומה במסגרתה הנאשם בהיותו בגילופין תוך שצעק והשתולל ביצע שורה של עבירות כאשר מעשי התקיפה שביצע כוונו כלפי שני מתלוננים שונים, האחד מהם נחבל כתוצאה מדחיפתו אל משקוף הדלת ונגרם לו שפשוף במצח. בנוסף, כשהגיעו שוטרים למקום וניסו להפריד בין הנאשם למתלונן השני, דחף אותם הנאשם נאבק עימם המשיך ודחף כאשר השוטרים והנאשם מחליקים על דלת זכוכית ובהמשך איים על שוטר כמפורט בכתב האישום המתוקן. כשלא היה ניתן להשתלט על הנאשם נעשה נגדו שימוש בגז פלפל, הנאשם המשיך באותה עת להשתולל, הפיל לרצפה שוטר נוסף, עד אשר בסופו של דבר נחבל. יצוין כי תחילתו של האירוע בכניסתו של הנאשם לקיוסק והשתוללות שם ללא כל סיבה.

אקדים ואבהיר כי העובדות אליהן אני נדרשת בגזר הדין הן אלה המפורטות בכתב האישום המתוקן, ויתר העובדות שנטענו על ידי הסניגור ואשר אין להם ביטוי בכתב האישום המתוקן במסגרת ההסדר אינן חלק ממסגרת כתב האישום כפי שהובאה לפני בית משפט.

מבחינת חומרת המעשים בנסיבותיהם ומדיניות הענישה, מדובר במי שמבצע את המעשים כשהוא בגילופין. מדובר בנאשם בעל כח פיזי של ממש שהעיסוק הפיזי הוא תחום התמחותו. מדובר במי שפגע כאמור במספר נפגעים שונים.

עבירות של תקיפה גורמת חבלה של ממש נועדו להגן על בטחונו של אדם ועל כבודו. עבירת האיומים נועדה להגן על שלווה הנפש של המאויים ועבירות של הפרעה לשוטר נועדו להבטיח פעילות תקינה של גורמי אכיפת החוק ושמירה על כבודה.

שני הצדדים התייחסו לאירוע בכללותו כאירוע אחד ואני מסכימה עימם.

שני הצדדים הציגו לבית המשפט פסיקה, אקדים ואעיר כי הפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה עוסקת בנסיבות מחמירות יותר, ודומה שאף ב"כ המאשימה במתחם הענישה שהציע ובענישה שביקש, לא ביקש להיבנות על אותה פסיקה. מנגד, הפסיקה שהוצגה על ידי הסניגור מתמקדת רובה ככולה בהליכי שיקום, וכידוע מאמצי שיקום והליכי שיקום מהווים בהתאם להוראות הדין טעם המצדיק סטייה ממתחמי הענישה, כך שאין בפסיקה זו כדי ללמד על מתחמי הענישה.

בהתחשב במגוון המעשים ואופיין בכח הפיזי במאבק בשוטרים ובביצוע כל המעשים בלא כל סיבה ממש ותוך שהנאשם בגילופין, אני סבורה כי מכלול האירועים מצדיק מתחם ענישה שנע מתקופת מאסר קצרה מאוד שניתנת לריצוי ועד 12 חודשי מאסר.

בעניינו של הנאשם שבפניי, נמסרו לבית משפט שלושה תסקירי שירות מבחן. עיון בתסקירים מעלה כי הגם שהפנייה חוזרת לשירות מבחן היתה לבקשתו של הנאשם והצהרתו כי הוא ישתלב בכל טיפול והוא מבקש שתינתן לו הזדמנות, הרי שבפועל התנהלותו היתה אחרת. בתסקיר מאוקטובר 13' צוין כי הנאשם לא הגיע בזמנו לפגישות וכשהגיע התייחס באופן מצמצם למעשים תוך שלקח אחריות חלקית בלבד על העבירות ולא ראה כל בעייתיות במצבו. הרושם של שירות

המבחן באותה עת היה למוטיבציה חיצונית בלבד, כששירות המבחן העריך לאור עברו הפלילי של הנאשם כי יש לו דפוסי התנהגות אלימים וקיים סיכון להישנות עבירות. שירות המבחן אומנם העריך כי ההליך המשפטי מהווה הליך מדרבן, אך הטיל ספק ביכולות ובמוטיבציה להשתלב בטיפול. הנאשם הופנה ליחידה להתמכרויות לטיפול באלכוהול, וכעולה מתסקיר שירות מבחן מאפריל '14 עלה כי לא הגיע לטיפולים כפי שהיה מצופה ממנו, התקשה לשתף פעולה וניתק קשר. במצב דברים זה לא נתן שירות המבחן המלצה טיפולית. בתסקיר השלישי מיולי שניתן לאור עתירת הנאשם לתת לו הזדמנות נוספת, ציין שירות המבחן כי עמדות הנאשם לא השתנו, הוא שולל בעייתיות במצב ונזקקות טיפולית ובסופו של דבר לא היתה המלצה טיפולית. שירות המבחן ציין כי אין כל אבחון ממשי ביחס לצריכת האלכוהול שעמדה ברקע למעשים. בסופו של דבר המליץ שירות המבחן על ענישה מותנית וציין כי של"צ אינו מ תאים במקרה זה בשל התנהלות הנאשם. כידוע המלצת שירות המבחן עשויה להוות כלי עזר אך אינה מחייבת את בית המשפט. במקרה זה המלצת שירות המבחן סוטה מתחת לתחתית מתחם הענישה וממילא אינה רלוונטית.

בבואי לגזור את הדין יש מקום להידרש לנסיבות הקונקרטיות שלהלן וזאת בהתחשב בכך שאין טעמים המצדיקים סטייה לקולא ממתחם הענישה חמת שיקום. בהקשר זה אציין כי אינני רואה בעובדה שהנאשם הוא ספורטאי אולימפי וזהו עיסוקו במהלך השנים משום גורם שיקום כהגדרתו של המונח שיקום בהליך הפלילי.

בגדר הנסיבות הקונקרטיות אני שוקלת את הנסיבות הבאות:

ראשית, הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי, עם זאת, לקיחת האחריות מול שירות המבחן היתה מוגבלת כאמור.

שנית, הנאשם בעל עבר פלילי רלוונטי כשלמרבה הצער, העבר מוקדם למעשים שלפניי ואף מאוחר להם. באפריל '10 עבר הנאשם עבירות נוספות הכוללות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

שלישית, לעניין הזמן שחלף, כתב האישום הוגש שנתיים וחצי לאחר ביצוע המעשים, לאחר שנמחק מחמת אי איתור והוגש מחדש. בינואר '13 הנאשם הודה והורשע ומאז ועד היום התעכב שימוע גזר הדין בשל עתירותיו החוזרות להפנותו פעם נוספת לשירות מבחן. משכך, איני סבורה כי מדובר בשיהוי שיש לו השלכה ממשית על הענישה. עם זאת, יש משמעות לעובדה שמאז ביצוע העבירות חלף פרק זמן של כמעט 5 שנים, ויש משמעות לעובדה שלאחר העבירות מאפריל '10 לא נפתחו בעניינו תיקים נוספים. בנוסף, אני נכונה להתחשב בטענה שניתן היה לצרף תיק זה לו היה מוגש במועד מוקדם יותר לתיק הנוסף בו הורשע הנאשם בדצמבר '11. אינני מקבלת את טענת הסנגור כי הענישה לא היתה משתנה לו התיק היה מצורף, אך יתכן שהיתה לעובדת צירוף התיקים השפעה.

רביעית, אני שוקלת את היותו של הנאשם ספורטאי אולימפי, את העובדה שהוא מייצג את ארץ ישראל את הישגיו הניכרים כפי שהוצגו בפניי במסמכים השונים וכעולה ממסמכים נ/1 ו- נ/2. עובדות אלה נזקפות לזכות הנאשם.

חמשית, אני לוקחת בחשבון את העובדה שלמרות שניתן להתרשם מנזקקות טיפולית הן בתחום האלימות והן בתחום האלכוהול, לא שולב בסופו של דבר הנאשם בכל הליך טיפולי בשל התנהלותו ואת ההתרשמות לקיומם של דפוסי אלימים התרשמות שבאה לידי ביטוי גם באופי העבירות בהן הורשע זולת תיק זה.

שישית, אני לוקחת בחשבון את יתר הנסיבות האישיות שפורטו בתסקיר ובטיעוני הסנגור.

בסופו של דבר, הגעתי למסקנה כי יש מקום לענישה בשליש התחתון של מתחם הענישה. בעניינו של הנאשם התקבלה חוות דעת של הממונה על עבודות שירות והוא נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות. לאור מסמך שהוצג לפניי נ/3 בדבר תחרות קרובה אליה מוזמן הנאשם אדחה במעט את תחילת מועד ריצוי עבודות השירות.

לעניין הפיצוי שהתבקש, המתלונן בעל הקיוסק נדחף אל משקוף הדלת ונגרם לו שפשוף במצח ובגין התנהלות הנאשם בפניו הוא זכאי לפיצוי מתון.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 75 ימים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות במרכז הרפואי לבריאות הנפש אברבנאל.

הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 5/1/15 שעה 8.00, לתחילת ריצוי עונשו.

הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות. כמו כן, מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים ונוקשים וכל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

2. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה של תקיפה.

3. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה של הפרעה לשוטר או איומים.

4. קנס בסך 1000 ₪, או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 1/4/15 לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.**

5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירה/ות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 10 ימים.

6. פיצוי למתלונן, עד תביעה 5, בסך 1000 ₪, אשר ישולם עד ליום 1/1/15.

המזכירות תשלח עותק מגזר-הדין למתלונן, אשר ימסור לה במישרין את פרטי חשבון הבנק וסניף הבנק.

7. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות/לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ו תשרי תשע"ה, 20/10/2014 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת